

Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την προαίτηση εσωτερικών υποδειγμάτων

Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την προαίτηση εσωτερικών υποδειγμάτων

1. Εισαγωγή

- 1.1. Σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 της 24ης Νοεμβρίου 2010 (στο εξής, «Κανονισμός ΕΙΟΡΑ»)¹, η ΕΙΟΡΑ εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές που απευθύνονται στις αρμόδιες εθνικές αρχές και παρέχουν καθοδήγηση σχετικά με το στάδιο προετοιμασίας για την εφαρμογή της οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2009 σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ)².
- 1.2. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται κατά τη διαδικασία προαίτησης εσωτερικών υποδειγμάτων, στο πλαίσιο της οποίας οι αρμόδιες εθνικές αρχές αναμένεται να σχηματίσουν άποψη για το κατά πόσον μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση είναι έτοιμη αφενός να υποβάλει αίτηση για άδεια χρήσης εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας δυνάμει της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ και, αφετέρου, να πληροί τις απαιτήσεις των εσωτερικών υποδειγμάτων όπως ορίζονται στην οδηγία, ιδίως στα άρθρα 112, 113, 115, 116, και 120 έως 126.
- 1.3. Ελλείψει προκαταρκτικών κατευθυντήριων γραμμών, οι ευρωπαϊκές αρμόδιες εθνικές αρχές ενδεχομένως θα θεωρήσουν αναγκαίο να καταφύγουν σε εθνικές πρακτικές προκειμένου να διασφαλίσουν ένα άρτιο και ευαίσθητο ως προς τους κινδύνους καθεστώς εποπτείας. Αντί για μια συνεκτική και ενιαία προσέγγιση εποπτείας σε επίπεδο ΕΕ, είναι δυνατόν να διαμορφωθούν διαφορετικές εθνικές πρακτικές επιζήμιες για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- 1.4. Είναι πολύ σημαντικό να υπάρχει μια συνεκτική και ενιαία προσέγγιση όσον αφορά την προετοιμασία ενόψει της εφαρμογής της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να θεωρηθούν ως προπαρασκευαστικό έργο, καθώς υποβοηθούν την προετοιμασία για την εφαρμογή βασικών πτυχών της οδηγίας Φερεγγυότητα ΙΙ, με γνώμονα τη διασφάλιση της χρηστής διοίκησης των επιχειρήσεων και της παροχής επαρκούς ενημέρωσης στις εποπτικές αρχές. Οι πτυχές αυτές αφορούν το σύστημα διακυβέρνησης, το οποίο περιλαμβάνει και τη διαχείριση κινδύνων και την προοπτική αξιολόγηση κινδύνων (με βάση την αρχή της αξιολόγησης κινδύνων και φερεγγυότητας από τις ίδιες τις επιχειρήσεις - ORSA), τη διαδικασία προαίτησης για άδεια χρήσης εσωτερικών υποδειγμάτων και την υποβολή πληροφοριών στις αρμόδιες εθνικές αρχές.

¹ ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 48-83.

² ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1-155.

- 1.5. Η έγκαιρη προετοιμασία αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση ώστε, όταν η οδηγία Φερεγγυότητα II τεθεί σε πλήρη εφαρμογή, οι επιχειρήσεις και οι αρμόδιες εθνικές αρχές να είναι έτοιμες και σε θέση να εφαρμόσουν το νέο σύστημα. Προς το σκοπό αυτό, προγραμματίζεται η διεξαγωγή εκ του σύνεγγυς διαλόγου μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών και των επιχειρήσεων.
- 1.6. Στο πλαίσιο της προετοιμασίας για την εφαρμογή της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να θεσπίσουν από την 1η Ιανουαρίου 2014 τις κατευθυντήριες γραμμές που ορίζονται στο παρόν έγγραφο ούτως ώστε οι ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις να προβούν στις κατάλληλες ενέργειες για την πλήρη εφαρμογή της οδηγίας Φερεγγυότητα II.
- 1.7. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει, έως το τέλος Φεβρουαρίου του έτους που έπεται του εκάστοτε έτους αναφοράς, να υποβάλλουν στην ΕΙΟΡΑ έκθεση προόδου σχετικά με την εφαρμογή αυτών των κατευθυντήριων γραμμών. Η πρώτη έκθεση θα υποβληθεί έως τις 28 Φεβρουαρίου 2015 και θα αφορά την περίοδο από 1 Ιανουαρίου 2014 έως 31 Δεκεμβρίου 2014.
- 1.8. Οι κατευθυντήριες γραμμές της ΕΙΟΡΑ σχετικά με την προαίτηση εσωτερικών υποδειγμάτων αποσκοπούν στην παροχή καθοδήγησης ως προς τις παραμέτρους τις οποίες πρέπει να λαμβάνουν υπόψη οι αρμόδιες εθνικές αρχές και οι συμμετέχουσες στη διαδικασία προαίτησης ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις προκειμένου οι αρμόδιες εθνικές αρχές να μπορέσουν να σχηματίσουν άποψη για το κατά πόσον μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση είναι επαρκώς προετοιμασμένη για να υποβάλει αίτηση για τη χρήση εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας βάσει της οδηγίας Φερεγγυότητα II. Ως εκ τούτου, η διαδικασία προαίτησης δεν συνιστά προέγκριση του εσωτερικού υποδείγματος. Η οδηγία Φερεγγυότητα II προβλέπει ότι η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση που υποβάλλει αίτηση για τη χρήση εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας θα πρέπει να συμμορφώνεται προς τις απαιτήσεις της Οδηγίας, όπως αυτές θα εξειδικεύονται από τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που πρόκειται να εκδοθούν.
- 1.9. Οι κατευθυντήριες γραμμές αποσκοπούν στην ενίσχυση της σύγκλισης των εποπτικών πρακτικών κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης. Αναμένεται επίσης να βοηθήσουν την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση να αναπτύξει το δικό της πλαίσιο εσωτερικού υποδείγματος και με αυτό τον τρόπο να προετοιμαστεί για την υποβολή αίτησης για άδεια χρήσης εσωτερικού υποδείγματος δυνάμει της οδηγίας Φερεγγυότητα II. Επίσης, επεκτείνουν το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας προαίτησης σε επιχειρήσεις οι οποίες σκοπεύουν να υποβάλουν αίτηση για την έκδοση απόφασης περί της χρήσης εσωτερικού υποδείγματος από την πρώτη ημέρα έναρξης ισχύος της οδηγίας Φερεγγυότητα II.
- 1.10. Όσον αφορά τη διαδικασία προαίτησης επί ομίλων, πρέπει να αναπτυχθεί κατάλληλο επίπεδο επικοινωνίας μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών εντός των κολλεγίων των εποπτικών αρχών, ιδίως δε μεταξύ των εμπλεκόμενων αρμόδιων εθνικών αρχών.

- 1.11. Η επικοινωνία μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών και της εκάστοτε ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης πρέπει να συνεχίζεται καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης και της μελλοντικής αξιολόγησης της αίτησης που ενδέχεται να υποβάλει η επιχείρηση δυνάμει της οδηγίας Φερεγγυότητα II, καθώς και μετά την έγκριση του εσωτερικού υποδείγματος μέσω της διαδικασίας εποπτικής αξιολόγησης.
- 1.12. Περισσότερες διατάξεις σχετικά με τη διαδικασία προαίτησης περιέχονται στο έγγραφο της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Εποπτικών Αρχών Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (CEIOPS) «Level 3 Guidance on Pre-Application process for internal models» («Μέτρα επιπέδου 3 σχετικά με τη διαδικασία προαίτησης για την εφαρμογή εσωτερικών υποδειγμάτων», πρώην έγγραφο διαβούλευσης αριθ. 80 της CEIOPS)³.
- 1.13. Αναμένεται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές να διασφαλίζουν ότι οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται με τρόπο αναλογικό προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των εγγενών κινδύνων των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων. Η εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας ήδη λαμβάνεται υπόψη στις κατευθυντήριες γραμμές μέσω της ενσωμάτωσής της σε αυτές και μέσω της εισαγωγής ειδικών δεικτών σε ορισμένους τομείς.
- 1.14. Όλες οι κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται, εκτός εάν προβλέπεται ρητώς διαφορετικά, στη διαδικασία προαίτησης για:
- εσωτερικό υπόδειγμα, πλήρες ή μερικό, το οποίο πρόκειται να υποβληθεί για να εκδοθεί απόφαση που θα επιτρέπει τη χρήση του για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας μιας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης δυνάμει της οδηγίας Φερεγγυότητα II
  - εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου, πλήρες ή μερικό, όπως ορίζεται κατωτέρω, το οποίο πρόκειται να υποβληθεί για την έκδοση της εν λόγω απόφασης.
- 1.15. Για το σκοπό των κατευθυντηρίων γραμμών της Ενότητας II ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
- ως «*εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου ή εσωτερικά υποδείγματα ομίλων*» νοείται, αφενός, εσωτερικό υπόδειγμα που θα χρησιμοποιείται δυνάμει της οδηγίας Φερεγγυότητα II αποκλειστικά και μόνο για τον υπολογισμό της ενοποιημένης κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας του ομίλου (βάσει του άρθρου 230 της οδηγίας Φερεγγυότητα II) και, αφετέρου, εσωτερικό υπόδειγμα που θα χρησιμοποιείται δυνάμει της οδηγίας Φερεγγυότητα II για τον υπολογισμό της ενοποιημένης κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας του ομίλου, καθώς και για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας τουλάχιστον μιας συνδεδεμένης επιχείρησης η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του συγκεκριμένου εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της ενοποιημένης

³ https://eiopa.europa.eu/fileadmin/tx_dam/files/consultations/consultationpapers/CP80/CEIOPS-DOC-76-10-Guidance-pre-application-internal-models.pdf

κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας του ομίλου (εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου βάσει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II).

- ως «*ενδιαφερόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές*» νοούνται οι αρμόδιες εθνικές αρχές όλων των κρατών-μελών όπου εδρεύουν συνδεδεμένες ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του προαναφερθέντος εσωτερικού υποδείγματος ομίλου (άρθρο 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II), η δε κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας εκάστης εξ αυτών υπολογίζεται βάσει του εσωτερικού υποδείγματος ομίλου.
- ως «*εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές*» νοούνται οι αρμόδιες εθνικές αρχές όλων των κρατών-μελών όπου εδρεύουν συνδεδεμένες επιχειρήσεις οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής ενός εσωτερικού υποδείγματος ομίλου (τόσο βάσει του άρθρου 230 όσο και βάσει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II).

Στην περίπτωση εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλου βάσει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, οι *ενδιαφερόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές* αποτελούν μέρος των *εμπλεκόμενων αρμόδιων εθνικών αρχών*.

- ως «*κρίση εμπειρογνώμονα*» νοείται η τεχνογνωσία μεμονωμένων προσώπων ή επιτροπών με συναφή γνώση, εμπειρία και αντίληψη των εγγενών κινδύνων των ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών εργασιών.
- η έννοια του όρου «*εύρος της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής*» καθορίζεται κυρίως με βάση δύο παραμέτρους: αφενός, την έκταση των γνώσεων που η ίδια η επιχείρηση έχει σχετικά με το προφίλ κινδύνου, όπως αυτή η έκταση των γνώσεων αντανακλάται στο σύνολο των γεγονότων βάσει των οποίων διενεργείται η μέτρηση της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, και αφετέρου την ικανότητα της επιλεγείσας μεθόδου υπολογισμού να αξιοποιεί τις συναφείς πληροφορίες προκειμένου να παραγάγει μια κατανομή των χρηματικών αξιών που συνάδει με τις μεταβολές των βασικών ιδίων κεφαλαίων. Η έννοια του εύρους δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι αναφέρεται απλώς και μόνο στον βαθμό ανάλυσης της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, καθόσον ακόμη και η εκτίμηση μιας συνεχούς συνάρτησης ενδέχεται να παρουσιάζει χαμηλό εύρος πιθανοθεωρητικής κατανομής.
- ως «*πιθανοθεωρητικό μέτρο αναφοράς*» νοείται η αξία σε κίνδυνο (Value-at-Risk) των βασικών ιδίων κεφαλαίων με επίπεδο εμπιστοσύνης 99,5% για περίοδο ενός έτους, όπως ορίζεται στο άρθρο 101 παράγραφος 3 της οδηγίας Φερεγγυότητα II.
- ως «*αναλυτικοί κλειστοί τύποι*» νοούνται μαθηματικοί τύποι οι οποίοι συνδέουν το επιλεγέν από την επιχείρηση πιθανοθεωρητικό μέτρο με το πιθανοθεωρητικό μέτρο αναφοράς, όπως ορίζεται παραπάνω.

- ως " $t=0$ " νοείται η ημερομηνία κατά την οποία η επιχείρηση διενεργεί τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας με βάση το εσωτερικό της υπόδειγμα.
- ως " $t=1$ " νοείται η ημερομηνία ένα έτος μετά την ημερομηνία κατά την οποία η επιχείρηση διενήργησε τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας με βάση το εσωτερικό της υπόδειγμα.
- μια ορισμένη ποσοτική ή ποιοτική παράμετρος του εσωτερικού υποδείγματος θα πρέπει να λογίζεται ως «σημαντική» εφόσον μια μεταβολή ή ένα λάθος σε σχέση με αυτήν ενδέχεται να επηρεάσει τα αποτελέσματα του συγκεκριμένου εσωτερικού υποδείγματος, και κατ'επέκταση δυνητικά τη λήψη αποφάσεων ή την κρίση των χρηστών των εν λόγω πληροφοριών, περιλαμβανομένων των αρμόδιων εθνικών αρχών.

1.16. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές τίθενται σε ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2014.

Ενότητα I: Γενικές διατάξεις για τις κατευθυντήριες γραμμές

Κατευθυντήρια γραμμή 1 – Γενικές διατάξεις για τις κατευθυντήριες γραμμές

- 1.17. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να λάβουν κατάλληλα μέτρα προκειμένου να θέσουν σε εφαρμογή από την 1η Ιανουαρίου 2014 τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την προαίτηση εσωτερικών υποδειγμάτων.
- 1.18. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να λάβουν όλα τα κατάλληλα μέτρα που θα τους επιτρέψουν να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση που συμμετέχει στη διαδικασία προαίτησης είναι έτοιμη αφενός να υποβάλει αίτηση για άδεια χρήσης εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας δυνάμει της οδηγίας Φερεγγυότητα II και αφετέρου, να πληροί τις απαιτήσεις των εσωτερικών υποδειγμάτων όπως αυτές προβλέπονται στην οδηγία 2009/138/ΕΚ, ιδίως στα άρθρα 112, 113, 115, 116, 120 έως 126 και 231.
- 1.19. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η συμμετέχουσα στη διαδικασία προαίτησης ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση λαμβάνει κατάλληλα μέτρα προκειμένου:
- α) να καταρτίσει το πλαίσιο του εσωτερικού της υποδείγματος με τρόπο που της επιτρέπει να είναι έτοιμη να χρησιμοποιεί το εσωτερικό υπόδειγμα τόσο για σκοπούς διαχείρισης κινδύνου και λήψης αποφάσεων όσο και για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας, και
  - β) να προετοιμασθεί για το ενδεχόμενο της απόρριψης του εσωτερικού υποδείγματος της, να θεσπίσει διαδικασίες υπολογισμού της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας βάσει της τυποποιημένης μεθόδου και να εξετάσει τις τυχόν επιπτώσεις στον κεφαλαιακό προγραμματισμό της.

Κατευθυντήρια γραμμή 2 – Υποβολή έκθεσης προόδου στην ΕΙΟΡΑ

- 1.20. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να υποβάλουν στην ΕΙΟΡΑ έκθεση προόδου σχετικά με την εφαρμογή αυτών των κατευθυντηρίων γραμμών έως τα τέλη Φεβρουαρίου που έπεται του εκάστοτε έτους αναφοράς. Η πρώτη έκθεση πρέπει να υποβληθεί έως την 28η Φεβρουαρίου 2015 και θα αφορά την περίοδο από 1 Ιανουαρίου 2014 έως 31 Δεκεμβρίου 2014.

Ενότητα II: Προαίτηση εσωτερικών υποδειγμάτων

Κεφάλαιο 1: Γενικές κατευθυντήριες γραμμές

Κατευθυντήρια γραμμή 3 – Αξιολόγηση από τις αρμόδιες εθνικές αρχές

1.21. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης, όταν θα καθορίζουν και θα εξετάζουν την έκταση των αξιολογήσεων που θα διεξάγουν για τους σκοπούς της συγκεκριμένης διαδικασίας, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της επιχείρησης που συμμετέχει στη διαδικασία προαίτησης, καθώς και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του εσωτερικού της υποδείγματος,
- β) τη σχέση μεταξύ της εκάστοτε εξεταζόμενης παραμέτρου και των λοιπών παραμέτρων του εσωτερικού υποδείγματος, και
- γ) την αρχή της αναλογικότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 29 παρ. 3 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, έχοντας υπόψη ότι η εν λόγω αρχή δεν πρέπει να καταργεί ή να περιορίζει οποιαδήποτε από τις απαιτήσεις των εσωτερικών υποδειγμάτων όπως αυτές προβλέπονται στην οδηγία Φερεγγυότητα II. Ειδικότερα, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την αρχή της αναλογικότητας εξετάζοντας:
  - (i) τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των κινδύνων στους οποίους εκτίθεται μια ασφαλιστική ή αντισταθμιστική επιχείρηση, και
  - (ii) τον σχεδιασμό, το πεδίο εφαρμογής και τις ποιοτικές παραμέτρους του εσωτερικού υποδείγματος της εν λόγω επιχείρησης.

1.22. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να παρέχουν σε συνεχή βάση σχόλια στην επιχείρηση μετά την αξιολόγηση του εσωτερικού υποδείγματος που διενεργούν για τους σκοπούς της προαίτησης.

1.23. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης, η επιχείρηση θα τους υποβάλει την κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας βάσει της τυποποιημένης μεθόδου. Οι πληροφορίες που θα υποβληθούν θα πρέπει να καλύπτουν τη συνολική κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας και τις ακόλουθες κατηγορίες κινδύνου για τους κινδύνους που καλύπτονται από το εσωτερικό υπόδειγμα:

- (α) Κίνδυνος αγοράς
- (β) Κίνδυνος αθέτησης αντισυμβαλλομένου
- (γ) Κίνδυνος ανάληψης ασφαλίσεων ζωής
- (δ) Κίνδυνος ανάληψης ασφαλίσεων υγείας
- (ε) Κίνδυνος ανάληψης ασφαλίσεων κατά ζημιών
- (στ) Καταστροφικός κίνδυνος ασφαλίσεων κατά ζημιών
- (ζ) Λειτουργικός κίνδυνος

1.24. Οι πληροφορίες που θα υποβληθούν θα πρέπει να συμφωνηθούν από τις αρμόδιες εθνικές αρχές στο λεπτομερέστερο δυνατό επίπεδο, εφόσον

ενδεικνυται, και θα πρέπει να περιλαμβάνουν τα στοιχεία όπως ορίζονται στο Τεχνικό Παράρτημα Ι και εξειδικεύονται στο Τεχνικό Παράρτημα ΙΙ των «Κατευθυντήριων γραμμών για την υποβολή πληροφοριών στις αρμόδιες εθνικές αρχές». Η υποβολή αυτών των πληροφοριών θα πρέπει να τηρεί τις ημερομηνίες και προθεσμίες αναφοράς που θα συμφωνηθούν μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών και των επιχειρήσεων κατά τη διαδικασία προαίτησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 4 – Αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης

- 1.25. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να παρακολουθούν και, όπου ενδεικνυται, να αξιολογούν τις τυχόν αλλαγές που η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση επιφέρει στο εσωτερικό της υπόδειγμα μετά την περάτωση ορισμένων εξετάσεων που διενεργούνται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης.
- 1.26. Προς το σκοπό αυτό, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση τους κοινοποιεί τις τυχόν αλλαγές που επιφέρει ή προγραμματίζει να επιφέρει στο εσωτερικό της υπόδειγμα και τις οποίες η επιχείρηση κρίνει σκόπιμες.
- 1.27. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώνουν άποψη επί των αλλαγών που επιφέρει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση στο εσωτερικό της υπόδειγμα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης τουλάχιστον ως προς τα ακόλουθα θέματα:
  - α) το σύστημα διακυβέρνησης που καθιερώνει η επιχείρηση σε σχέση με τις εν λόγω αλλαγές, συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών διαδικασιών έγκρισης των αλλαγών, της εσωτερικής επικοινωνίας, της τεκμηρίωσης και της επικύρωσης των αλλαγών, και
  - β) την ταξινόμηση των αλλαγών την οποία θεσπίζει η επιχείρηση.

Κεφάλαιο 2: Αλλαγές στο υπόδειγμα

Κατευθυντήρια γραμμή 5 – Πεδίο εφαρμογής της πολιτικής σχετικά με τις αλλαγές στο υπόδειγμα

- 1.28. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η πολιτική της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης σχετικά με τις αλλαγές στο υπόδειγμα καλύπτει όλες τις συναφείς αιτίες αλλαγών οι οποίες έχουν αντίκτυπο στην κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας της επιχείρησης, τουλάχιστον δε τις αλλαγές:
  - α) στο σύστημα διακυβέρνησης της επιχείρησης,
  - β) στη συμμόρφωση της επιχείρησης προς τις απαιτήσεις σχετικά με τη χρήση του εσωτερικού υποδείγματος,
  - γ) στην καταλληλότητα των τεχνικών προδιαγραφών του εσωτερικού υποδείγματος της επιχείρησης, και

δ) στο προφίλ κινδύνου της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 6 – Ορισμός της σημαντικής αλλαγής

- 1.29. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αναπτύσσει και χρησιμοποιεί μια σειρά βασικών ποιοτικών ή ποσοτικών δεικτών για να ορίζει τις σημαντικές αλλαγές, καθώς και κατά πόσον έχει θεσπίσει αντικειμενική μέθοδο ταξινόμησης των αλλαγών ως σημαντικών.
- 1.30. Παρότι ο ποσοτικός αντίκτυπος μιας αλλαγής του υποδείγματος στην κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας ή σε επιμέρους συνιστώσες της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας ενδέχεται να είναι ένας από τους δείκτες που η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση σχεδιάζει να χρησιμοποιήσει για την επισήμανση σημαντικών αλλαγών, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η εν λόγω επιχείρηση διασφαλίζει τη χρήση και άλλων ποιοτικών και ποσοτικών δεικτών.
- 1.31. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι οι δείκτες που αναπτύσσει λαμβάνουν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ίδιας της επιχείρησης και του εσωτερικού της υποδείγματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 7 – Συνδυασμός διαφόρων αλλαγών

- 1.32. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση σχεδιάζει να αξιολογεί την επίδραση κάθε αλλαγής χωριστά, καθώς και την επίδραση του συνδυασμού όλων των αλλαγών στην κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας ή στις επιμέρους συνιστώσες της.
- 1.33. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση σχεδιάζει να αξιολογεί αυτές τις επιπτώσεις προκειμένου να αποτρέπεται το ενδεχόμενο οι επιμέρους επιπτώσεις να αλληλοεξουδετερώνονται καθώς και το ενδεχόμενο να παραβλέπεται η συνδυασμένη επίπτωση περισσότερων αλλαγών.

Κατευθυντήρια γραμμή 8 – Πολιτική αλλαγών στο εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου (βάσει του άρθρου 231 της οδηγίας Φερεγγυότητα II)

- 1.34. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, στην περίπτωση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, οι εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αναπτύσσει πολιτική αλλαγών στο υπόδειγμα.
- 1.35. Οι εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι η πολιτική αλλαγών στο υπόδειγμα περιλαμβάνει τον καθορισμό των σημαντικών και των δευτερευουσών αλλαγών τόσο σε επίπεδο ομίλου όσο και σε επίπεδο καθεμιάς από τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις οι οποίες πρόκειται

να χρησιμοποιήσουν το εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου για να υπολογίσουν τη δική τους κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας.

- 1.36. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση εξασφαλίζει ότι κάθε αλλαγή που είναι σημαντική σε επίπεδο μεμονωμένης επιχείρησης ταξινομείται ως σημαντική αλλαγή στο πλαίσιο της πολιτικής της.

Κεφάλαιο 3: Δοκιμή χρήσης

Κατευθυντήρια γραμμή 9 – Αξιολόγηση συμμόρφωσης

- 1.37. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τη συμμόρφωση της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης προς την υποχρέωση δοκιμής χρήσης όπως ορίζεται στο άρθρο 120 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, ιδίως δε όσον αφορά τα ακόλουθα θέματα τουλάχιστον:

- α) τις διαφορετικές χρήσεις του υποδείγματος,
- β) την καταλληλότητα του υποδείγματος ως προς την δραστηριότητα της επιχείρησης,
- γ) την κατανόηση του υποδείγματος,
- δ) τον υποστηρικτικό ρόλο του υποδείγματος στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, και
- ε) την ενσωμάτωση του υποδείγματος στο σύστημα διαχείρισης κινδύνου.

- 1.38. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το θέμα αυτό λαμβάνοντας υπόψη ότι δεν θα πρέπει να επιβληθεί στην ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση πλήρης και αναλυτικός κατάλογος συγκεκριμένων χρήσεων του υποδείγματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 10 – Κίνητρα για τη βελτίωση της ποιότητας του εσωτερικού υποδείγματος

- 1.39. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι το εσωτερικό υπόδειγμα χρησιμοποιείται στο σύστημα διαχείρισης κινδύνου και στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων της με τρόπο που παρέχει κίνητρα για τη βελτίωση της ποιότητας του ίδιου του εσωτερικού υποδείγματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 11 – Καταλληλότητα του υποδείγματος ως προς τη δραστηριότητα της επιχείρησης

- 1.40. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές, προκειμένου να αξιολογούν με ποιο τρόπο η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει την καταλληλότητα του εσωτερικού υποδείγματος, από άποψη

επιπέδου ανάλυσης, ως προς τη δραστηριότητα της επιχείρησης, θα πρέπει να εξετάζουν τουλάχιστον τους ακόλουθους παράγοντες:

- α) αν οι χρήσεις του εσωτερικού υποδείγματος από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων καλύπτουν τις κύριες επιχειρηματικές αποφάσεις, συμπεριλαμβανομένων των στρατηγικών αποφάσεων, και άλλες συναφείς αποφάσεις,
- β) το σύστημα διαχείρισης κινδύνου της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης και το βαθμό ανάλυσής του,
- γ) το βαθμό ανάλυσης που απαιτείται στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης,
- δ) τη δομή της διαδικασίας λήψης αποφάσεων στο πλαίσιο της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης και
- ε) τα πρακτικά της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης που αφορούν τον σχεδιασμό των αποτελεσμάτων του εσωτερικού υποδείγματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 12 – Κατανόηση του εσωτερικού υποδείγματος

- 1.41. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει την κατανόηση του εσωτερικού υποδείγματος από το διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο και τους σχετικούς χρήστες του εσωτερικού υποδείγματος για τη λήψη αποφάσεων.
- 1.42. Για να σχηματίσουν άποψη σχετικά με τον βαθμό κατανόησης του εσωτερικού υποδείγματος, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο διεξαγωγής συνεντεύξεων με μέλη του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου, καθώς και με πρόσωπα που ουσιαστικά διοικούν την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση.
- 1.43. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να εξετάσουν επίσης το ενδεχόμενο αξιολόγησης των πρακτικών των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου (ΔΣ) ή των αρμόδιων για τη λήψη αποφάσεων οργάνων προκειμένου να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με την ετοιμότητα της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης να συμμορφωθεί προς τις απαιτήσεις για τη δοκιμή χρήσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 13 –Υποστήριξη της λήψης αποφάσεων

- 1.44. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει και είναι σε θέση να αποδείξει ότι το εσωτερικό υπόδειγμα χρησιμοποιείται κατά τη λήψη αποφάσεων .

Κατευθυντήρια γραμμή 14 –Υποστήριξη της λήψης αποφάσεων

1.45. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι τα ενδιαφερόμενα μέλη της επιχείρησης, ιδίως το διοικητικό, διαχειριστικό και εποπτικό όργανό της, λαμβάνουν σε τακτά χρονικά διαστήματα τα αποτελέσματα του εσωτερικού υποδείγματος τα οποία συνδέονται με τις συναφείς επιχειρηματικές αποφάσεις.

Κατευθυντήρια γραμμή 15 –Υποστήριξη της λήψης αποφάσεων

1.46. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι το εσωτερικό υπόδειγμα είναι τουλάχιστον ικανό να μετρήσει το οικονομικό κεφάλαιο της επιχείρησης και να προσδιορίσει με ποιο τρόπο θα επηρεαζόταν το προφίλ κινδύνου από τις δυνητικές αποφάσεις που θα λαμβάνονταν βάσει του υποδείγματος.

1.47. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αντιλαμβάνεται επίσης την επίδραση των εν λόγω αποφάσεων στην κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 16 – Συχνότητα υπολογισμού

1.48. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αναπτύσσει διαδικασία παρακολούθησης του προφίλ κινδύνου της, καθώς και κατά πόσον μια σημαντική αλλαγή στο προφίλ κινδύνου προκαλεί τον εκ νέου υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 17 – Ιδιαιτερότητες ομίλου

1.49. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, στην περίπτωση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, οι εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η συμμετέχουσα επιχείρηση και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις οι οποίες θα χρησιμοποιούν το εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητάς τους συνεργάζονται για να διασφαλίσουν ότι ο σχεδιασμός του εσωτερικού υποδείγματος συνάδει με την επιχειρηματική δραστηριότητα που ασκούν.

1.50. Οι εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τα στοιχεία που υποβάλλουν η συμμετέχουσα επιχείρηση και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις, ούτως ώστε τουλάχιστον:

α) η κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητάς τους να υπολογίζεται με τη συχνότητα που απαιτείται βάσει του άρθρου 102 της οδηγίας Φερεγγυότητα II και κάθε φορά που αυτό κρίνεται αναγκαίο στο πλαίσιο της διαδικασίας λήψης αποφάσεων,

β) να μπορούν να προτείνουν αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα του ομίλου, ιδίως επί των συνιστωσών του που είναι σημαντικές για τις ίδιες ή κατόπιν

αλλαγών στο προφίλ κινδύνου τους και λαμβάνοντας υπόψη το περιβάλλον στο οποίο λειτουργεί η επιχείρηση, και

γ) οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις να κατανοούν επαρκώς τα τμήματα του εσωτερικού υποδείγματος τα οποία καλύπτουν τους κινδύνους της κάθε επιχείρησης.

1.51. Οι εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον οι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που θα χρησιμοποιούν εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητάς τους διασφαλίζουν ότι ο σχεδιασμός του εσωτερικού υποδείγματος συνάδει με την επιχειρηματική τους δραστηριότητα και το σύστημα διαχείρισης κινδύνου τους, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής αποτελεσμάτων σε επίπεδο ομίλου και σε επίπεδο συνδεδεμένης επιχείρησης, τα οποία είναι επαρκώς λεπτομερή ώστε να επιτρέπουν στο εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου να διαδραματίζει επαρκή ρόλο στο πλαίσιο των διαδικασιών λήψης αποφάσεων.

Κεφάλαιο 4: Καθορισμός παραδοχών και κρίση εμπειρογνώμονα

Κατευθυντήρια γραμμή 18 – Καθορισμός παραδοχών

1.52. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση καθορίζει τις παραδοχές και χρησιμοποιεί την κρίση εμπειρογνώμωνων, λαμβάνοντας υπόψη τη σπουδαιότητα της επίδρασης της χρήσης παραδοχών σε σχέση με τις επόμενες κατευθυντήριες γραμμές για τον καθορισμό παραδοχών και την κρίση εμπειρογνώμωνων.

1.53. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η επιχείρηση αξιολογεί τη σπουδαιότητα της επίδρασης των παραδοχών με γνώμονα ποσοτικούς και ποιοτικούς δείκτες και λαμβάνοντας υπόψη συνθήκες ακραίων ζημιών.

1.54. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση συνολικά αξιολογεί τους εξεταζόμενους δείκτες.

Κατευθυντήρια γραμμή 19 – Διακυβέρνηση

1.55. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι στον καθορισμό παραδοχών, ειδικότερα δε στην αξιοποίηση της κρίσης εμπειρογνώμωνων, εφαρμόζει μια επικυρωμένη και τεκμηριωμένη διαδικασία.

1.56. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι οι παραδοχές καθορίζονται και χρησιμοποιούνται με συνεπή τρόπο διαχρονικά και

στο σύνολο της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, καθώς και ότι είναι κατάλληλες για την επίτευξη του σκοπού για τον οποίο χρησιμοποιούνται.

- 1.57. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση εγκρίνει τις παραδοχές σε επαρκώς υψηλό ιεραρχικό επίπεδο ανάλογα με τη σπουδαιότητά τους, για τις σημαντικότερες φθάνοντας μέχρι το επίπεδο του διοικητικού, διαχειριστικού ή εποπτικού οργάνου.

Κατευθυντήρια γραμμή 20 – Επικοινωνία και αβεβαιότητα

- 1.58. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι οι διαδικασίες σχετικά με τις παραδοχές, ειδικότερα δε σχετικά με την αξιοποίηση της κρίσης εμπειρογνωμόνων κατά την επιλογή αυτών των παραδοχών, κατατείνουν ειδικά στο μετριασμό του κινδύνου παρανοήσεων ή σφαλμάτων επικοινωνίας μεταξύ των διαφόρων αρμοδίων που σχετίζονται με αυτές τις παραδοχές.
- 1.59. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση έχει θεσπίσει επίσημη και τεκμηριωμένη διαδικασία συνεργασίας μεταξύ των παρόχων και των χρηστών της κρίσης εμπειρογνωμόνων, καθώς και των παραδοχών που απορρέουν από αυτές.
- 1.60. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αναδεικνύει με διαφανή τρόπο την αβεβαιότητα των παραδοχών, καθώς και τις συνδεδεμένες με αυτήν αποκλίσεις των τελικών αποτελεσμάτων.

Κατευθυντήρια γραμμή 21 - Τεκμηρίωση

- 1.61. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση τεκμηριώνει τη διαδικασία καθορισμού παραδοχών, ειδικότερα δε τη χρήση της κρίσης εμπειρογνωμόνων, ούτως ώστε η διαδικασία να χαρακτηρίζεται από διαφάνεια.
- 1.62. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση περιλαμβάνει στην τεκμηρίωση τις καθορισθείσες παραδοχές και τη σπουδαιότητά τους, τα στοιχεία των συμμετεχόντων εμπειρογνωμόνων, τη χρήση για την οποία προορίζονται και την περίοδο ισχύος.
- 1.63. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση περιλαμβάνει την αιτιολογία της γνώμης, συμπεριλαμβανομένης της χρησιμοποιηθείσας πληροφοριακής βάσης, με το απαιτούμενο επίπεδο ανάλυσης προκειμένου να καταστούν διαφανείς τόσο οι παραδοχές και η διαδικασία όσο και τα κριτήρια

λήψης αποφάσεων που χρησιμοποιούνται για την επιλογή των παραδοχών και την απόρριψη άλλων εναλλακτικών παραδοχών.

- 1.64. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι οι χρήστες σημαντικών παραδοχών λαμβάνουν γραπτώς σαφείς και αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με τις εν λόγω παραδοχές.

Κατευθυντήρια γραμμή 22 - Επικύρωση

- 1.65. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει την επικύρωση της διαδικασίας επιλογής παραδοχών και χρήσης της κρίσης εμπειρογνομόνων.
- 1.66. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει την τεκμηρίωση της διαδικασίας και των εργαλείων επικύρωσης των παραδοχών, ιδίως δε της χρήσης της κρίσης εμπειρογνομόνων.
- 1.67. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση καταγράφει τις αλλαγές που γίνονται στις σημαντικές παραδοχές υπό το πρίσμα νέων πληροφοριών και αναλύσεων, καθώς και πώς αιτιολογεί αυτές τις αλλαγές και τις τυχόν αποκλίσεις των πραγματικών αποτελεσμάτων από τις σημαντικές παραδοχές.
- 1.68. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, στο μέτρο του εφικτού και ενδεδειγμένου, χρησιμοποιεί άλλα εργαλεία επικύρωσης, όπως οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων (stress testing) ή οι δοκιμές ευαισθησίας (sensitivity testing).
- 1.69. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση επανεξετάζει τις επιλεγείσες παραδοχές βασιζόμενη στις υπηρεσίες ανεξάρτητων εσωτερικών ή εξωτερικών εμπειρογνομόνων.
- 1.70. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση εντοπίζει την εμφάνιση περιστάσεων υπό τις οποίες οι παραδοχές θεωρούνται εσφαλμένες.

Κεφάλαιο 5: Μεθοδολογική συνέπεια

Κατευθυντήρια γραμμή 23 – Σημεία ελέγχου συνέπειας

- 1.71. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει τη συνέπεια μεταξύ των μεθόδων υπολογισμού της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής και των μεθόδων αποτίμησης των

στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας.

1.72. Ειδικότερα, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θα ελέγχει τη συνέπεια στα ακόλουθα στάδια υπολογισμού της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, εφόσον αυτά είναι συναφή προς το υπό εξέταση τμήμα του υποδείγματος:

- α) τη συνέπεια της μετάβασης από την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας στην εφαρμογή του εσωτερικού υποδείγματος για τους υπολογισμούς της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας,
- β) τη συνέπεια της αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στο πλαίσιο του εσωτερικού υποδείγματος κατά την ημερομηνία αποτίμησης με την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας,
- γ) τη συνέπεια της προβολής των παραγόντων κινδύνου και του αντικτύπου τους στις προβλεπόμενες χρηματικές τιμές με τις παραδοχές σχετικά με τους εν λόγω παράγοντες κινδύνου οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν για την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας, και
- δ) τη συνέπεια της νέας αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στο τέλος της περιόδου με την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 24 – Παράμετροι συνέπειας

1.73. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση λαμβάνει υπόψη, κατά την αξιολόγηση της συνέπειας, τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα:

- α) τη συνέπεια των μεθόδων υπολογισμού που εφαρμόζονται για την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας και για τον υπολογισμό της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής
- β) τη συνέπεια των στοιχείων και των παραμέτρων που χρησιμοποιούνται για τους συναφείς υπολογισμούς, και
- γ) τη συνέπεια των παραδοχών στις οποίες βασίζονται οι συναφείς υπολογισμοί, ιδίως δε των παραδοχών σχετικά με τα συμβατικά δικαιώματα προαίρεσως και τις χρηματοοικονομικές εγγυήσεις, τις μελλοντικές ενέργειες της διοίκησης και τις αναμενόμενες μελλοντικές παροχές ή εκπλήρωση των οποίων εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 25 – Αξιολόγηση συνέπειας

- 1.74. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διεξάγει τακτικές αξιολογήσεις συνέπειας ως μέρος της διαδικασίας επικύρωσης του εσωτερικού της υποδείγματος όπως ορίζεται στο άρθρο 124 της οδηγίας Φερεγγυότητα II.
- 1.75. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διεξάγει την αξιολόγηση συνέπειας σε ποσοτική βάση στο μέτρο του δυνατού και βάσει της αρχής της αναλογικότητας.
- 1.76. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, στο πλαίσιο της αξιολόγησης συνέπειας που διενεργεί:
- (α) προσδιορίζει και τεκμηριώνει τυχόν αποκλίσεις μεταξύ του υπολογισμού της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής και της αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας,
  - (β) αξιολογεί τον αντίκτυπο των αποκλίσεων, χωριστά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, και
  - (γ) αποδεικνύει ότι οι αποκλίσεις δεν θα έχουν ως αποτέλεσμα την ασυνέπεια μεταξύ του υπολογισμού της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής και της αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας.

Κεφάλαιο 6: Προβλεπτική Πιθανοθεωρητική κατανομή

Κατευθυντήρια γραμμή 26 – Γνώση του προφίλ κινδύνου

- 1.77. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι το σύνολο των γεγονότων - της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής που αποτελεί τη βάση του εσωτερικού υποδείγματος είναι πλήρης.
- 1.78. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τις διαδικασίες που θεσπίζει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση προκειμένου να διατηρεί επαρκείς και επίκαιρες γνώσεις σχετικά με το προφίλ κινδύνου της.
- 1.79. Ειδικότερα, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση σκοπεύει να διατηρεί επίκαιρες τις γνώσεις της σχετικά με τους παράγοντες κινδύνου και τους λοιπούς παράγοντες οι οποίοι καθορίζουν τη συμπεριφορά της υποκείμενης μεταβλητής της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής ούτως ώστε η

κατανομή αυτή να αντικατοπτρίζει όλα τα συναφή χαρακτηριστικά του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 27 – Εύρος της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής

- 1.80. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αξιολογεί την καταλληλότητα των αναλογιστικών και στατιστικών τεχνικών που χρησιμοποιεί για τον υπολογισμό της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής και πώς εξετάζει τη δυνατότητα αυτών των τεχνικών να επεξεργάζονται τη γνώση του προφίλ κινδύνου ως σημαντικό κριτήριο.
- 1.81. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση επιλέγει τεχνικές για την κατάρτιση μιας προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής που θα είναι αρκετά ευρεία ώστε να καλύπτει όλα τα συναφή χαρακτηριστικά του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης και να υποστηρίζει τη διαδικασία λήψης αποφάσεων.
- 1.82. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει επίσης να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση λαμβάνει υπόψη, ως μέρος της μεθοδολογικής της αξιολόγησης, την αξιοπιστία των δυσμενών ποσοστημορίων που εκτιμώνται επί τη βάση της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής.
- 1.83. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι η προσπάθεια για κατάρτιση ευρείας προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής δεν υπονομεύει την αξιοπιστία των εκτιμώμενων δυσμενών ποσοστημορίων.

Κατευθυντήρια γραμμή 28 – Αξιολόγηση του εύρους της εκτίμησης κατανομής πιθανότητας

- 1.84. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, προκειμένου να διαμορφώσουν άποψη σύμφωνα με την κατευθυντήρια γραμμή 28 και να διασφαλίσουν μια εναρμονισμένη προσέγγιση ως προς τη διαδικασία προαίτησης και την πολιτική αλλαγών του υποδείγματος, οι αρμόδιες εθνικές αρχές πρέπει να λάβουν υπόψη τουλάχιστον τα εξής:
- α) το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης και κατά πόσον η προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή το αντικατοπτρίζει,
  - β) τις τρέχουσες εξελίξεις της αναλογιστικής επιστήμης και των εν γένει αποδεκτών πρακτικών των αγορών,
  - γ) σε ό,τι αφορά το εύρος της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, τα τυχόν μέτρα που θέτει σε εφαρμογή η συγκεκριμένη ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση προκειμένου να διασφαλίσει τη συμμόρφωσή της προς τη δοκιμή εσωτερικού υποδείγματος και το σύνολο των

προτύπων όπως ορίζονται στα άρθρα 120 έως 126 της οδηγίας Φερεγγυότητα II,

- δ) όσον αφορά τον συγκεκριμένο υπό εξέταση κίνδυνο, τον τρόπο με τον οποίο οι επιλεγείσες τεχνικές και η προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή στην οποία προβαίνει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αλληλεπιδρούν με άλλους κινδύνους που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος και επηρεάζουν το εύρος της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, και
- ε) τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα του υπό εξέταση κινδύνου όπως ορίζεται στο άρθρο 29 παρ. 3 της οδηγίας Φερεγγυότητα II.

Κατευθυντήρια γραμμή 29 – Διεύρυνση της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής

- 1.85. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση μεριμνά ώστε να μην εισαγάγει στην προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή αβάσιμα στοιχεία εύρους τα οποία δεν αντικατοπτρίζουν την αρχική γνώση του προφίλ κινδύνου της [πρβλ. κατευθυντήρια γραμμή 26].
- 1.86. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η μέθοδος που εφαρμόζει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση για τη διεύρυνση της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής συμμορφώνεται προς τα στατιστικά πρότυπα ποιότητας όσον αφορά τις μεθόδους, τις παραδοχές και τα δεδομένα. Σε όσες περιπτώσεις οι εν λόγω τεχνικές προβλέπουν την αξιοποίηση της κρίσης εμπειρογνώμονα, πρέπει να εφαρμόζονται οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον καθορισμό παραδοχών και την κρίση εμπειρογνώμονων.

Κεφάλαιο 7: Βαθμονόμηση - προσεγγίσεις

Κατευθυντήρια γραμμή 30 – Γνώση των προσεγγίσεων

- 1.87. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση επιδεικνύει λεπτομερή κατανόηση των προσεγγίσεων στις οποίες προβαίνει και οι οποίες επιτρέπονται από το άρθρο 122 παρ. 3 της οδηγίας Φερεγγυότητα II.
- 1.88. Ειδικότερα, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η επιχείρηση τουλάχιστον:
  - α) εξετάζει το σφάλμα που εισάγεται μέσω των προσεγγίσεων στην κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας,
  - β) αποδεικνύει ότι οι προσεγγίσεις στις οποίες προβαίνει δεν προκαλούν σημαντική υποεκτίμηση της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας σε σύγκριση με αυτήν που θα υπολογιζόταν βάσει του πιθανοθεωρητικού μέτρου αναφοράς, έτσι ώστε να διασφαλίζεται ότι οι αντισυμβαλλόμενοι

απολαύουν επιπέδου προστασίας ισοδύναμου με το προβλεπόμενο στο άρθρο 101 παρ. 3 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, και

γ) ελέγχει και αιτιολογεί τη σταθερότητα των αποτελεσμάτων των προσεγγίσεων διαχρονικά και υπό συνθήκες ακραίων ζημιών, σύμφωνα με το προφίλ κινδύνου της.

1.89. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να καθιστούν σαφές στην ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ότι δεν επιτρέπεται να περιβάλλονται με σημαντική αβεβαιότητα οι προσεγγίσεις για την αναβαθμονόμηση της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας εφόσον αυτή η αβεβαιότητα οδηγεί σε υποεκτίμηση της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας.

Κατευθυντήρια γραμμή 31 – Πιθανοθεωρητικό μέτρο αναφοράς ως ενδιάμεσο αποτέλεσμα

1.90. Όταν η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση μπορεί να εξαγάγει το πιθανοθεωρητικό μέτρο αναφοράς ως ενδιάμεσο αποτέλεσμα της διαδικασίας υπολογισμού του οικονομικού κεφαλαίου, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει, στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η επιχείρηση είναι σε θέση να αποδείξει ότι το συγκεκριμένο αποτέλεσμα αντικατοπτρίζει επίσης ορθά το προφίλ κινδύνου της.

Κατευθυντήρια γραμμή 32 – Χρησιμοποίηση άλλης υποκείμενης μεταβλητής

1.91. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, εφόσον χρησιμοποιεί για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας τη διακύμανση υποκείμενης μεταβλητής διαφορετικής από τα βασικά ίδια κεφάλαια, αποδεικνύει:

α) είτε ότι η διαφορά μεταξύ των βασικών ιδίων κεφαλαίων και της υποκείμενης μεταβλητής δεν είναι σημαντική κατά το χρονικό σημείο $t=0$ και, σε κάθε προβλέψιμη περίπτωση, έως και το χρονικό σημείο $t=1$, είτε

β) σε περίπτωση που αυτή η διαφορά είναι σημαντική, ότι δεν πρόκειται να υπάρξει σημαντική μεταβολή της την επόμενη περίοδο, ιδίως υπό συνθήκες ακραίων ζημιών, σύμφωνα με το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης.

1.92. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, εφόσον χρησιμοποιεί τη διακύμανση υποκείμενης μεταβλητής διαφορετικής από τα βασικά ίδια κεφάλαια ώστε να εξάγει την αξία των βασικών ιδίων κεφαλαίων, αποδεικνύει ότι:

α) είναι σε θέση να αποκαταστήσει τη διαφορά μεταξύ των βασικών ιδίων κεφαλαίων και της υποκείμενης μεταβλητής στο χρονικό σημείο $t=0$, και

β) αντιλαμβάνεται τη διαφορά μεταξύ των βασικών ιδίων κεφαλαίων και της υποκείμενης μεταβλητής σε κάθε περίπτωση έως και το χρονικό σημείο $t=1$.

1.93. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον ο ισολογισμός που καταρτίζει για σκοπούς φερεγγυότητας η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση επιτρέπει στην εν λόγω επιχείρηση να καθορίσει το ποσό των διαθέσιμων επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων για την κάλυψη της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας, ανεξαρτήτως της μεθόδου υπολογισμού της.

Κατευθυντήρια γραμμή 33 – Χρήση αναλυτικών κλειστών τύπων

1.94. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, εφόσον χρησιμοποιεί αναλυτικούς κλειστούς τύπους για να αναβαθμονομήσει την κεφαλαιακή απαίτηση από το εσωτερικό πιθανοθεωρητικό μέτρο στο πιθανοθεωρητικό μέτρο αναφοράς, αποδεικνύει ότι οι παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι τύποι είναι ρεαλιστικές και ορθές ακόμη και υπό συνθήκες ακραίων ζημιών, σύμφωνα με το προφίλ κινδύνου της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 34 – Ενέργειες της διοίκησης

1.95. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, εφόσον χρησιμοποιεί στο εσωτερικό της υπόδειγμα χρονική περίοδο που υπερβαίνει το ένα έτος, λαμβάνει υπόψη τις ενέργειες της διοίκησης κατά τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας και πώς διασφαλίζει ότι οι εν λόγω ενέργειες της διοίκησης διαμορφώνονται ρεαλιστικά και εύλογα και έχουν επίδραση στον ισολογισμό που θα καταρτισθεί για σκοπούς φερεγγυότητας στο διάστημα ανάμεσα στα χρονικά σημεία $t=0$ και $t=1$.

1.96. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι οι γενικές αρχές σχετικά με την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού εφαρμόζονται στο χρονικό σημείο $t=1$ όταν εξετάζει τις επιδράσεις των ενεργειών της διοίκησης στον ισολογισμό για σκοπούς φερεγγυότητας για τον σκοπό της παρούσας κατευθυντήριας γραμμής.

Κατευθυντήρια γραμμή 35 – Πολλαπλές προσεγγίσεις

1.97. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, εφόσον χρειαστεί να προβεί σε περισσότερες προσεγγίσεις, αξιολογεί αν θα υπάρξουν αλληλεπιδράσεις μεταξύ των εν λόγω προσεγγίσεων για τις οποίες χρειάζεται να προβλέπονται ρητά .

Κεφάλαιο 8: Απόδοση κερδών και ζημιών

Κατευθυντήρια γραμμή 36 – Ορισμός κερδών και ζημιών

1.98. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή

αντασφαλιστική επιχείρηση θεωρεί τα κέρδη και τις ζημιές ως αλλαγές οι οποίες συμβαίνουν κατά τη σχετική περίοδο, αφορούν δε:

- α) τα βασικά ίδια κεφάλαια, ή
- β) άλλα χρηματικά ποσά τα οποία χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα για τον προσδιορισμό αλλαγών στα βασικά ίδια κεφάλαια, όπως είναι οι πραγματικές μεταβολές στους πόρους του οικονομικού κεφαλαίου.

1.99. Προς το σκοπό αυτό, η απόδοση των κερδών και ζημιών θα πρέπει να μην περιλαμβάνει κινήσεις που αποδίδονται στην άντληση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, την αποπληρωμή ή εξόφληση αυτών των κεφαλαίων και την κατανομή των ιδίων κεφαλαίων.

1.100. Όταν μια επιχείρηση χρησιμοποιεί στο εσωτερικό της υπόδειγμα μια μεταβλητή διαφορετική από τα βασικά ίδια κεφάλαια, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση χρησιμοποιεί την εν λόγω μεταβλητή για σκοπούς απόδοσης κερδών και ζημιών.

1.101. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η επιχείρηση προσδιορίζει μέσω της απόδοσης κερδών και ζημιών τον τρόπο με τον οποίο οι αλλαγές στους παράγοντες κινδύνου συσχετίζονται με την κίνηση της υποκείμενης μεταβλητής της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής.

Κατευθυντήρια γραμμή 37 – Εφαρμογή της απόδοσης κερδών και ζημιών

1.102. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι η απόδοση κερδών και ζημιών συνάδει με τις επιδιωκόμενες εφαρμογές της απόδοσης κερδών και ζημιών στη δοκιμή χρήσης και στη διαδικασία επικύρωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 38 – Εφαρμογή της απόδοσης κερδών και ζημιών και επικύρωσης

1.103. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι οι πληροφορίες για την απόδοση του υποδείγματος ιστορικά, οι οποίες συλλέγονται μέσω της απόδοσης κερδών και ζημιών, εισάγονται στον κύκλο τακτικής επικύρωσης του υποδείγματος που εφαρμόζει η επιχείρηση.

Κεφάλαιο 9: Επικύρωση

Κατευθυντήρια γραμμή 39 – Πολιτική επικύρωσης και έκθεση επικύρωσης

1.104. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι η πολιτική επικύρωσης θεσπίζει τουλάχιστον:

- α) τις διαδικασίες, τις μεθόδους και τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για την επικύρωση του εσωτερικού υποδείγματος και τους σκοπούς τους,
- β) τη συχνότητα της τακτικής επικύρωσης κάθε τμήματος του εσωτερικού υποδείγματος και τις περιστάσεις που επιτάσσουν τη διεξαγωγή συμπληρωματικής επικύρωσης,
- γ) τα πρόσωπα που είναι αρμόδια για κάθε εργασία επικύρωσης, και
- δ) τη διαδικασία που ακολουθείται σε περίπτωση που η διαδικασία επικύρωσης του υποδείγματος εντοπίσει προβλήματα αξιοπιστίας του εσωτερικού υποδείγματος και της διαδικασίας λήψης αποφάσεων προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα αυτά.

1.105. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση τεκμηριώνει στη σχετική έκθεση επικύρωσης τα αποτελέσματα της διαδικασίας επικύρωσης, καθώς και τα συμπεράσματα και τις επιπτώσεις που προκύπτουν από την ανάλυση των αποτελεσμάτων της επικύρωσης.

1.106. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αναφέρεται στην έκθεσή της στα σύνολα δεδομένων επικύρωσης όπως αναφέρονται στην κατευθυντήρια γραμμή 50, καθώς και στην έγκρισή τους από τους βασικούς συμμετέχοντες στη διαδικασία.

Κατευθυντήρια γραμμή 40 – Πεδίο εφαρμογής και σκοπός της διαδικασίας επικύρωσης

1.107. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, όταν καθορίζει το σκοπό και το πεδίο εφαρμογής της επικύρωσης, καθορίζει με σαφήνεια τον ειδικό σκοπό της επικύρωσης για κάθε επιμέρους τμήμα του εσωτερικού υποδείγματος.

1.108. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση περιλαμβάνει τόσο τις ποιοτικές όσο και τις ποσοτικές παραμέτρους του εσωτερικού υποδείγματος στο πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας επικύρωσης.

1.109. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση εξετάζει, στο πλαίσιο καθορισμού του πεδίου εφαρμογής της διαδικασίας επικύρωσης, πέραν της επικύρωσης των τμημάτων του εσωτερικού υποδείγματος, και την επικύρωση στο σύνολό της, ειδικότερα δε την καταλληλότητα της υπολογισθείσας προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, προκειμένου να διασφαλίσει ότι δεν θα γίνει εσφαλμένος υπολογισμός του ύψους του εποπτικού κεφαλαίου.

Κατευθυντήρια γραμμή 41 – Βαθμός σπουδαιότητας

1.110. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση λαμβάνει υπόψη το βαθμό σπουδαιότητας του υπό επικύρωση τμήματος του εσωτερικού υποδείγματος, τόσο χωριστά όσο και σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα τμήματα, κατά τον καθορισμό της έντασης των δραστηριοτήτων επικύρωσης.

1.111. Όταν η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση δεν επικυρώνει με υψηλό βαθμό ακρίβειας συγκεκριμένα τμήματα του εσωτερικού υποδείγματος λόγω της περιορισμένης τους σπουδαιότητας, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση λαμβάνει υπόψη, παρ' όλα αυτά, το γεγονός ότι τα συγκεκριμένα τμήματα ενδέχεται να έχουν σπουδαιότητα σε συνδυασμό μεταξύ τους, όταν αποφασίζει σχετικά με την κατάλληλη επικύρωσή τους.

1.112. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η επιχείρηση λαμβάνει υπόψη τις δοκιμές ευαισθησίας κατά τον προσδιορισμό του βαθμού σπουδαιότητας στο πλαίσιο της διαδικασίας επικύρωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 42 – Ποιότητα της διαδικασίας επικύρωσης

1.113. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση καθορίζει όλους τους γνωστούς περιορισμούς της ισχύουσας διαδικασίας επικύρωσης.

1.114. Εφόσον ισχύουν περιορισμοί για την επικύρωση τμημάτων του υποδείγματος τα οποία υπάγονται στη διαδικασία επικύρωσης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση γνωρίζει και τεκμηριώνει αυτούς τους περιορισμούς.

1.115. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι η αξιολόγηση της ποιότητας της διαδικασίας επικύρωσης αναφέρεται ρητά στις συνθήκες υπό τις οποίες η επικύρωση είναι ανίσχυρη.

Κατευθυντήρια γραμμή 43 – Διακυβέρνηση της διαδικασίας επικύρωσης

1.116. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το σύστημα διακυβέρνησης που καθιερώνει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση όσον αφορά την κοινοποίηση των αποτελεσμάτων της επικύρωσης που διεξάγει.

1.117. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση καταρτίζει και κοινοποιεί εσωτερικά ολοκληρωμένη γνώμη με βάση τα πορίσματα της διαδικασίας επικύρωσης.

1.118. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση καθιερώνει προκαθορισμένα

κριτήρια προκειμένου να διαπιστώσει αν τα αποτελέσματα της επικύρωσης ή μέρος αυτών χρήζουν κλιμάκωσης στο εσωτερικό της επιχείρησης.

- 1.119. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους τα αποτελέσματα της διαδικασίας επικύρωσης χρήζουν κλιμάκωσης, καθώς και κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση προσδιορίζει σαφώς και θεσπίζει τη διαδρομή κλιμάκωσης με τρόπο που κατοχυρώνει την ανεξαρτησία της διαδικασίας επικύρωσης.
- 1.120. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η πολιτική επικύρωσης που θεσπίζει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ορίζει τη διαδικασία υποβολής εκθέσεων επί των αποτελεσμάτων των διαφόρων εργαλείων επικύρωσης που προκύπτουν τόσο στο πλαίσιο της τακτικής διαδικασίας επικύρωσης όσο και στο πλαίσιο πρόσθετων διαδικασιών επικύρωσης που ενεργοποιούνται υπό ειδικές περιστάσεις, καθώς και τον τρόπο χρήσης των εν λόγω αποτελεσμάτων σε περίπτωση που οι δοκιμές δείξουν ότι το εσωτερικό υπόδειγμα δεν έχει την αναμενόμενη απόδοση.

Κατευθυντήρια γραμμή 44 – Οι ρόλοι στη διαδικασία επικύρωσης

- 1.121. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει, εφόσον στην εκτέλεση συγκεκριμένων καθηκόντων της διαδικασίας επικύρωσης συνεισφέρουν όργανα πέραν της λειτουργίας διαχείρισης κινδύνου, ότι η λειτουργία διαχείρισης κινδύνου εκπληρώνει το σύνολο των καθηκόντων της βάσει του άρθρου 44 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, συμπεριλαμβανομένης της ευθύνης για τη διασφάλιση της εκπλήρωσης των διαφόρων καθηκόντων στο πλαίσιο της διαδικασίας επικύρωσης.
- 1.122. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση εξηγεί επίσημα τον ρόλο κάθε μέρους που συμμετέχει στη διαδικασία επικύρωσης.
- 1.123. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η κατανομή των καθηκόντων για το σύνολο της διαδικασίας επικύρωσης προβλέπεται από την πολιτική επικύρωσης της επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 45 – Ανεξαρτησία της διαδικασίας επικύρωσης

- 1.124. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η λειτουργία διαχείρισης κινδύνου της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης διασφαλίζει, προκειμένου να δοκιμάσει με αντικειμενικό τρόπο το εσωτερικό υπόδειγμα, ότι η διαδικασία επικύρωσης διενεργείται ανεξάρτητα από τη διαδικασία ανάπτυξης και λειτουργίας του υποδείγματος, καθώς και ότι τα καθήκοντα που προβλέπονται από την πολιτική επικύρωσης κατοχυρώνουν την ανεξαρτησία της διαδικασίας επικύρωσης.

1.125. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, όταν αποφασίζει ποια μέρη θα συνεισφέρουν στην εκπλήρωση των καθηκόντων που συνδέονται με τη διαδικασία επικύρωσης, λαμβάνει υπόψη τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των κινδύνων που αντιμετωπίζει η επιχείρηση, τα καθήκοντα και τις δεξιότητες των εμπλεκόμενων προσώπων, την εσωτερική οργάνωση της επιχείρησης και το σύστημα διακυβέρνησής της.

Κατευθυντήρια γραμμή 46 – Ιδιαιτερότητες για τα εσωτερικά υποδείγματα ομίλου

1.126. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης για εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση λαμβάνει υπόψη την επικύρωση του εσωτερικού υποδείγματος κατά τον υπολογισμό τόσο της ενοποιημένης κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας ομίλου όσο και της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας των συνδεδεμένων επιχειρήσεων η οποία υπολογίζεται βάσει του εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, καθώς και κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση κατοχυρώνει ρητά αυτή την πρόνοια στην πολιτική επικύρωσης που θεσπίζει όσον αφορά το εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου.

1.127. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η συμμετέχουσα επιχείρηση και οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις για τις οποίες υπολογίζεται η κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας βάσει του εσωτερικού υποδείγματος θεσπίζει ενιαία πολιτική επικύρωσης, η οποία διέπει τη διαδικασία επικύρωσης τόσο σε επίπεδο ομίλου όσο και σε επίπεδο μεμονωμένης επιχείρησης.

Κατευθυντήρια γραμμή 47 – Εργαλεία

1.128. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι τα ποιοτικά και ποσοτικά εργαλεία επικύρωσης που χρησιμοποιεί είναι κατάλληλα και αξιόπιστα για την επικύρωση του εσωτερικού υποδείγματος για εσωτερική χρήση, καθώς και για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας.

1.129. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση κατανοεί τα εργαλεία επικύρωσης που χρησιμοποιεί και αναγνωρίζει ότι τα επιμέρους εργαλεία έχουν διαφορετικά χαρακτηριστικά και υπόκεινται σε διαφορετικούς περιορισμούς.

1.130. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση εξετάζει ποια εργαλεία επικύρωσης ή συνδυασμοί αυτών είναι τα πιο κατάλληλα για την επίτευξη του σκοπού και του πεδίου εφαρμογής της επικύρωσης, όπως αυτά προβλέπονται στην πολιτική επικύρωσης.

1.131. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση εφαρμόζει διαδικασία για την επιλογή του κατάλληλου συνόλου εργαλείων επικύρωσης προκειμένου να διασφαλίσει την αριότητα της διαδικασίας επικύρωσης. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση τεκμηριώνει αυτή τη διαδικασία, καθώς και κατά πόσον λαμβάνει υπόψη κατά την επιλογή των εργαλείων επικύρωσης τουλάχιστον τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- α) το επίπεδο πολυπλοκότητας των εργαλείων επικύρωσης: από τις απλοποιημένες τεχνικές έως τις πλέον εξελιγμένες μεθόδους,
- β) τη φύση των εργαλείων επικύρωσης: τα εργαλεία επικύρωσης μπορεί να είναι ποιοτικά, ποσοτικά ή να συνδυάζουν αμφότερα τα χαρακτηριστικά,
- γ) το απαιτούμενο επίπεδο γνώσεων: το επίπεδο γνώσεων που απαιτείται να έχουν τα πρόσωπα που διενεργούν την επικύρωση,
- δ) το επίπεδο ανεξαρτησίας: το επίπεδο ανεξαρτησίας που απαιτείται να έχει το πρόσωπο που διενεργεί την επικύρωση,
- ε) τις απαιτούμενες πληροφορίες: δυνητικοί περιορισμοί ως προς την ποσότητα ή το είδος των πληροφοριών που διατίθενται για εξωτερική επικύρωση έναντι της εσωτερικής, και
- στ) τον κύκλο επικύρωσης: εργαλεία επικύρωσης που είναι κατάλληλα προκειμένου να καλύπτουν κάθε βασική παραδοχή που διατυπώνεται στα διάφορα στάδια του εσωτερικού υποδείγματος, δηλ. ανάπτυξη, εφαρμογή και λειτουργία.

Κατευθυντήρια γραμμή 48 – Ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και ανάλυση σεναρίων

1.132. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση χρησιμοποιεί τις ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και την ανάλυση σεναρίων ως μέρος της επικύρωσης του εσωτερικού υποδείγματος.

1.133. Ειδικότερα, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και η ανάλυση σεναρίων που χρησιμοποιεί καλύπτουν τους συναφείς κινδύνους και παρακολουθούνται διαχρονικά.

Κατευθυντήρια γραμμή 49 – Εφαρμογή των εργαλείων

1.134. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση είναι σε θέση να εξηγήσει ποια τμήματα του εσωτερικού υποδείγματος επικυρώνονται με τη χρήση του καθενός εργαλείου επικύρωσης

και για ποιο λόγο το κάθε εργαλείο επικύρωσης είναι κατάλληλο για την εκπλήρωση του συγκεκριμένου σκοπού, περιγράφοντας τουλάχιστον:

- α) τη σπουδαιότητα του υπό επικύρωση τμήματος του υποδείγματος,
- β) το επίπεδο στο οποίο θα εφαρμόζεται το κάθε εργαλείο, δηλ. σε επίπεδο επιμέρους κινδύνων, υποδειγματοποίησης κατά ομάδες, χαρτοφυλακίου, υπηρεσιακής μονάδας ή συνολικών αποτελεσμάτων,
- γ) το σκοπό της συγκεκριμένης εργασίας επικύρωσης, και
- δ) το αναμενόμενο αποτέλεσμα της επικύρωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 50 – Σύνολα δεδομένων επικύρωσης

1.135. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι τα επιλεγέντα δεδομένα και οι κρίσεις εμπειρογνομώνων που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία επικύρωσης παρέχουν όντως τη δυνατότητα να επικυρώσει το εσωτερικό υπόδειγμα υπό ένα ευρύ φάσμα συνθηκών οι οποίες προέκυψαν κατά το παρελθόν ή ενδέχεται να προκύψουν στο μέλλον.

Κεφάλαιο 10: Τεκμηρίωση

Κατευθυντήρια γραμμή 51 – Διαδικασίες ελέγχου

1.136. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι η τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος επικαιροποιείται και επανεξετάζεται σε τακτά χρονικά διαστήματα.

1.137. Ειδικότερα, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση καθιερώνει τουλάχιστον:

- α) αποτελεσματική διαδικασία ελέγχου για την τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος,
- β) διαδικασία ελέγχου των εκδόσεων του υποδείγματος για την τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος, και
- γ) σαφές σύστημα ταυτοποίησης εγγράφων για την τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος, το οποίο πρέπει να χρησιμοποιείται στο ευρετήριο τεκμηρίωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 52 – Τεκμηρίωση μεθοδολογιών

1.138. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση παρέχει διεξοδική τεκμηρίωση που δείχνει λεπτομερή κατανόηση των

μεθοδολογιών και των τεχνικών που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα, η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α) τις υποκείμενες παραδοχές,
- β) τη δυνατότητα εφαρμογής των συγκεκριμένων παραδοχών με δεδομένο το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης, και
- γ) τις τυχόν αδυναμίες της μεθοδολογίας ή της τεχνικής.

1.139. Το ίδιο θα πρέπει να ισχύει και σε περίπτωση που μία μεθοδολογία ή άλλη τεχνική που χρησιμοποιείται από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση στο εσωτερικό υπόδειγμα τεκμηριώνεται από εξωτερικό φορέα.

1.140. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, όταν τεκμηριώνει τη θεωρία, τις παραδοχές και τη μαθηματική και εμπειρική βάση της μεθοδολογίας που χρησιμοποιείται στο εσωτερικό υπόδειγμα, σύμφωνα με το άρθρο 125 παρ. 3 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, περιλαμβάνει τα σημαντικότερα στάδια της ανάπτυξης της μεθοδολογίας, καθώς και τυχόν άλλες μεθοδολογίες οι οποίες, αφού εξετάστηκαν, απορρίφθηκαν από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση.

Κατευθυντήρια γραμμή 53 – Περιστάσεις υπό τις οποίες μειώνεται η αποτελεσματικότητα του εσωτερικού υποδείγματος

1.141. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση περιλαμβάνει στην τεκμηρίωσή της σύνοψη των αδυναμιών του εσωτερικού υποδείγματος υπό μορφή ενιαίου εγγράφου, η οποία καλύπτει τουλάχιστον τα ακόλουθα θέματα:

- α) τους κινδύνους που δεν καλύπτονται από το εσωτερικό υπόδειγμα,
- β) τους περιορισμούς της υποδειματοποίησης κινδύνων που χρησιμοποιήθηκε για την κατάρτιση του εσωτερικού υποδείγματος,
- γ) τη φύση, το βαθμό και τις πηγές της αβεβαιότητας που συνδέεται με τα αποτελέσματα του εσωτερικού υποδείγματος, συμπεριλαμβανομένης της ευαισθησίας των αποτελεσμάτων όσον αφορά τις υποκείμενες βασικές παραδοχές του εσωτερικού υποδείγματος,
- δ) την ανεπάρκεια των δεδομένων που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα και την έλλειψη δεδομένων για τον υπολογισμό του εσωτερικού υποδείγματος,
- ε) τους κινδύνους που ανακύπτουν από τη χρήση εξωτερικών υποδειγμάτων και εξωτερικών δεδομένων στο εσωτερικό υπόδειγμα,
- στ) τους περιορισμούς της τεχνολογίας πληροφορικής που χρησιμοποιείται στο εσωτερικό υπόδειγμα,
- ζ) τους περιορισμούς της διακυβέρνησης του εσωτερικού υποδείγματος, και

- η) τις εργασίες που έχουν γίνει για τον εντοπισμό αυτών των ατελειών και τυχόν προγραμματιζόμενες βελτιώσεις των υποδειγμάτων.

Κατευθυντήρια γραμμή 54 – Καταλληλότητα της τεκμηρίωσης του εσωτερικού υποδείγματος για τους αποδέκτες της

1.142. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση εξετάζει το ενδεχόμενο να προβεί σε πολυεπίπεδη τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος, ανάλογα με τις ποικίλες χρήσεις και κατηγορίες αποδεκτών.

Κατευθυντήρια γραμμή 55 – Εγχειρίδια χρήστη ή περιγραφές διαδικασιών

1.143. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, στο πλαίσιο της τεκμηρίωσης του εσωτερικού της υποδείγματος, καταρτίζει εγχειρίδια χρήστη ή περιγραφές διαδικασιών για τη λειτουργία του εσωτερικού υποδείγματος, το οποίο πρέπει να παρέχει σε έναν ενημερωμένο ανεξάρτητο τρίτο επαρκείς πληροφορίες που θα του επιτρέπουν να χρησιμοποιήσει το εσωτερικό υπόδειγμα.

Κατευθυντήρια γραμμή 56 – Τεκμηρίωση των αποτελεσμάτων του υποδείγματος

1.144. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση τεκμηριώνει και διατηρεί, όχι κατ' ανάγκη σε ενιαίο έγγραφο, τα αποτελέσματα του υποδείγματος που είναι συναφή ώστε να ικανοποιούν τις απαιτήσεις του άρθρου 120 της οδηγίας Φερεγγυότητα II.

Κατευθυντήρια γραμμή 57 – Λογισμικό και πλατφόρμες υποδειγματοποίησης

1.145. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η επιχείρηση καταγράφει στην τεκμηρίωση πληροφορίες σχετικά με το λογισμικό, τις πλατφόρμες υποδειγματοποίησης και τον εξοπλισμό πληροφοριακών συστημάτων που χρησιμοποιήθηκαν στο εσωτερικό υπόδειγμα.

1.146. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική επιχείρηση, εφόσον χρησιμοποιεί λογισμικό, πλατφόρμες υποδειγματοποίησης και εξοπλισμό πληροφοριακών συστημάτων, καταγράφει στην τεκμηρίωση επαρκείς πληροφορίες που επιτρέπουν την αξιολόγηση και αιτιολόγηση της χρήσης τους, καθώς και την αξιολόγηση της καταλληλότητάς τους από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

Κεφάλαιο 11: Εξωτερικά υποδείγματα και δεδομένα

Κατευθυντήρια γραμμή 58 – Εξωτερικά δεδομένα

1.147. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική

επιχείρηση, εν όψει της φύσης των εξωτερικών δεδομένων, αποδεικνύει ότι αντιλαμβάνεται επαρκώς τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εξωτερικών δεδομένων που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα, μεταξύ των οποίων κάθε σημαντικό μετασχηματισμό, ανακλιμάκωση, εποχικότητα, καθώς και κάθε άλλη επεξεργασία συνάδουσα με τη φύση των εξωτερικών δεδομένων.

1.148. Ειδικότερα, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση τουλάχιστον:

- α) αντιλαμβάνεται τα χαρακτηριστικά και τους περιορισμούς ή τις λοιπές ιδιαιτερότητες των εξωτερικών δεδομένων,
- β) αναπτύσσει διαδικασίες για να εντοπίζει τυχόν ελλείποντα δεδομένα και άλλους περιορισμούς,
- γ) κατανοεί τις προσεγγίσεις και την επεξεργασία που διενεργούνται για την υποκατάσταση εξωτερικών δεδομένων που λείπουν ή αναξιόπιστων εξωτερικών δεδομένων, και
- δ) αναπτύσσει διαδικασίες για την έγκαιρη διενέργεια ελέγχων συνέπειας, συμπεριλαμβανομένων συγκρίσεων με άλλες συναφείς πηγές στο βαθμό που τα δεδομένα είναι ευλόγως διαθέσιμα.

Κατευθυντήρια γραμμή 59 – Κατανόηση του εξωτερικού υποδείγματος

1.149. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αποδεικνύει ότι όλα τα μέλη που εμπλέκονται στη χρήση εξωτερικού υποδείγματος αντιλαμβάνονται επαρκώς τα τμήματα του υποδείγματος που τους αφορούν, συμπεριλαμβανομένων των παραδοχών, καθώς και των τεχνικών και λειτουργικών ζητημάτων.

1.150. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση δίνει τη δέουσα προσοχή στις πτυχές του εξωτερικού υποδείγματος που είναι πλέον συναφείς προς το προφίλ κινδύνου της.

Κατευθυντήρια γραμμή 60 – Επανεξέταση της επιλογής εξωτερικού υποδείγματος και εξωτερικών δεδομένων

1.151. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση επανεξετάζει σε τακτά χρονικά διαστήματα την αιτιολόγηση της επιλογής συγκεκριμένου εξωτερικού υποδείγματος ή συνόλου εξωτερικών δεδομένων.

1.152. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση εξαρτάται υπερβολικά από έναν μόνο πάροχο, καθώς και κατά πόσον εφαρμόζει σχέδια για τον μετριασμό των επιπτώσεων των τυχόν αστοχιών του παρόχου.

1.153. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση παρακολουθεί δεόντως τις τυχόν επικαιροποιήσεις του εξωτερικού υποδείγματος ή των εξωτερικών δεδομένων οι οποίες της δίνουν τη δυνατότητα να αξιολογεί καλύτερα τους κινδύνους της.

Κατευθυντήρια γραμμή 61 – Ενσωμάτωση στο εσωτερικό υπόδειγμα

1.154. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αποδεικνύει ότι η προσέγγιση που ακολουθείται για την ενσωμάτωση του εξωτερικού υποδείγματος στο εσωτερικό της υπόδειγμα είναι κατάλληλη, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών, των δεδομένων, των παραμέτρων, των παραδοχών που έχουν επιλεγεί από την επιχείρηση, καθώς και του αποτελέσματος ή των αποτελεσμάτων του εξωτερικού υποδείγματος.

Κατευθυντήρια γραμμή 62 – Επικύρωση

1.155. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση επικυρώνει η ίδια τις σημαντικές παραδοχές του εξωτερικού υποδείγματος που είναι συναφείς με το δικό της προφίλ κινδύνου, καθώς και τη διαδικασία ενσωμάτωσης του εξωτερικού υποδείγματος και των εξωτερικών δεδομένων στις δικές της διαδικασίες και στο εσωτερικό της υπόδειγμα.

1.156. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αξιολογεί την καταλληλότητα της επιλογής ή της απόρριψης των διαθέσιμων χαρακτηριστικών ή των επιλογών του εξωτερικού υποδείγματος.

1.157. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση λαμβάνει υπόψη, στο πλαίσιο της επικύρωσης που διεξάγει, τις κατάλληλες πληροφορίες, ειδικότερα δε την ανάλυση που έχει εκτελέσει ο προμηθευτής ή άλλος τρίτος και, εφόσον το πράττει, πώς διασφαλίζει τουλάχιστον ότι:

- α) δεν θίγεται η ανεξαρτησία της διαδικασίας επικύρωσης από την ανάπτυξη και τη λειτουργία του εσωτερικού υποδείγματος,
- β) είναι συνεπής με τη διαδικασία επικύρωσης που έχει θεσπίσει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση και περιγράφεται με σαφήνεια στην πολιτική επικύρωσης, και
- γ) λαμβάνει υπόψη κάθε σιωπηρή ή ρητή μεροληψία της ανάλυσης που έχει εκτελέσει ο προμηθευτής ή άλλος τρίτος.

Κατευθυντήρια γραμμή 63 - Τεκμηρίωση

1.158. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική

επιχείρηση αποδεικνύει ότι η τεκμηρίωση των εξωτερικών υποδειγμάτων και δεδομένων συμμορφώνεται προς τα πρότυπα τεκμηρίωσης.

1.159. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση τεκμηριώνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) τις πτυχές του εξωτερικού υποδείγματος και των εξωτερικών δεδομένων οι οποίες είναι συναφείς με το προφίλ κινδύνου της,
- β) την ενσωμάτωση του εξωτερικού υποδείγματος ή των εξωτερικών δεδομένων στις δικές της διαδικασίες και το δικό της εσωτερικό υπόδειγμα,
- γ) την ενσωμάτωση των δεδομένων, ιδίως των καταχωρημένων, που αφορούν το εξωτερικό υπόδειγμα ή των αποτελεσμάτων του εξωτερικού υποδείγματος στις δικές της διαδικασίες και το δικό της εσωτερικό υπόδειγμα, και
- δ) τα εξωτερικά δεδομένα που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα, καθώς και τις πηγές και τη χρήση τους.

1.160. Εάν, στο πλαίσιο της τεκμηρίωσης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στην τεκμηρίωση που της παρέχουν οι προμηθευτές και οι πάροχοι υπηρεσιών, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η επιχείρηση διασφαλίζει ότι δεν θίγεται η ικανότητά της να συμμορφώνεται προς τα πρότυπα τεκμηρίωσης.

Κατευθυντήρια γραμμή 64 – Η σχέση των αρμόδιων εθνικών αρχών με τους προμηθευτές εξωτερικών υποδειγμάτων

1.161. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διατηρεί την ευθύνη για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών της οι οποίες συνδέονται με το εσωτερικό υπόδειγμα και για το ρόλο του εξωτερικού υποδείγματος ή των εξωτερικών δεδομένων στο εσωτερικό υπόδειγμα, καθώς και την ικανοποίηση τυχόν άλλων απαιτήσεων.

1.162. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να καταστήσουν σαφές σε κάθε ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ότι οι τυχόν επαφές μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών και των προμηθευτών εξωτερικού υποδείγματος με σκοπό την ενημέρωση των αρμόδιων εθνικών αρχών στο πλαίσιο της εξέτασης του συγκεκριμένου υποδείγματος δεν απαλλάσσουν την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση από την υποχρέωσή της να αποδείξει ότι το εξωτερικό υπόδειγμα πληροί τις απαιτήσεις που ισχύουν για το εσωτερικό υπόδειγμα.

1.163. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν γνώμη σχετικά με τη χρήση αποκλειστικά εξωτερικού υποδείγματος για κάθε μεμονωμένη διαδικασία προαίτησης.

1.164. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να καταστήσουν σαφές σε κάθε ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ότι θα απορρίψουν κάθε αίτηση χρησιμοποίησης εξωτερικού υποδείγματος εάν η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση παραλείπει να υποβάλει τις συγκεκριμένες πληροφορίες που απαιτούνται για τη διεξαγωγή της αξιολόγησης της εν λόγω αίτησης από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

Κατευθυντήρια γραμμή 65 – Ο ρόλος των παρόχων υπηρεσιών κατά τη χρήση εξωτερικών υποδειγμάτων και εξωτερικών δεδομένων

1.165. Στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση συνάπτει συμφωνία εξωτερικής ανάθεσης (εξωπορισμός) σε περίπτωση που αποφασίσει να μη χρησιμοποιήσει απευθείας το εξωτερικό υπόδειγμα.

1.166. Ομοίως, οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το κατά πόσον η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, μέσω συμφωνίας εξωτερικής ανάθεσης, παρέχει στον πάροχο υπηρεσιών την εντολή να εκτελέσει ορισμένα από τα καθήκοντα που σχετίζονται με εξωτερικά δεδομένα.

1.167. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να καταστήσουν σαφές σε κάθε ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ότι δεν πρέπει να εκλαμβάνει τις τυχόν συμφωνίες εξωτερικής ανάθεσης ως λόγο απαλλαγής από την υποχρέωσή της να αποδεικνύει ότι το εσωτερικό υπόδειγμα πληροί τις συναφείς απαιτήσεις.

1.168. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι η τυχόν συμφωνία εξωτερικής ανάθεσης σχετικά με τη λειτουργία εσωτερικού υποδείγματος ή την εκτέλεση καθηκόντων που συνδέονται με εξωτερικά δεδομένα, κατ' εφαρμογή των απαιτήσεων όπως ορίζονται στο άρθρο 49 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, προσδιορίζει τα καθήκοντα των συμβαλλομένων.

1.169. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το πώς η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διατηρεί τη συνολική ευθύνη ανεξαρτήτως του ποιος συμβαλλόμενος εκτελεί πραγματικά τα καθήκοντα που συνδέονται με την παροχή της υπηρεσίας.

Κεφάλαιο 12: Λειτουργία των κολλεγίων των εποπτικών αρχών κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης για την εφαρμογή εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλων

Κατευθυντήρια γραμμή 66 – Εκτίμηση του πεδίου εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλων

1.170. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, ειδικότερα δε κατά την εκτίμηση της καταλληλότητας του πεδίου εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, η αρχή εποπτείας του ομίλου, οι λοιπές εμπλεκόμενες

αρμόδιες εθνικές αρχές και οι λοιπές αρμόδιες εθνικές αρχές που προσδιορίζονται από το κολλέγιο θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τα εξής:

- α) τη σημασία των συνδεδεμένων επιχειρήσεων του ομίλου σε σχέση με το προφίλ κινδύνου του ομίλου,
- β) το προφίλ κινδύνου των συνδεδεμένων επιχειρήσεων του ομίλου σε σχέση με το συνολικό προφίλ κινδύνου του ομίλου,
- γ) κατά περίπτωση, το μεταβατικό σχέδιο του ομίλου για την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του υποδείγματος σε μεταγενέστερο στάδιο, καθώς και το συναφές χρονοδιάγραμμα,
- δ) την καταλληλότητα της τυποποιημένης μεθόδου υπολογισμού ή διαφορετικού εσωτερικού υποδείγματος υπό προαίτηση που θα χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας οποιασδήποτε συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης του ομίλου η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, και
- ε) την καταλληλότητα της τυποποιημένης μεθόδου υπολογισμού ή διαφορετικού εσωτερικού υποδείγματος υπό προαίτηση που θα χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας οποιασδήποτε συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης του ομίλου η οποία δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος ομίλου.

1.171. Κατά την εκτίμηση της καταλληλότητας της εξαίρεσης συνδεδεμένων επιχειρήσεων του ομίλου από το πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, η αρχή εποπτείας του ομίλου και οι λοιπές εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να εκτιμήσουν αν η εξαίρεση των επιχειρήσεων μπορεί να προκαλέσει:

- α) ακατάλληλη κατανομή ιδίων κεφαλαίων με βάση την κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας της μεμονωμένης επιχείρησης, αντί της συμμετοχής της στο προφίλ κινδύνου του ομίλου,
- β) ανακολουθίες οι οποίες μπορεί να προκύψουν από τη χρήση αφενός του εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας του ομίλου και, αφετέρου, της τυποποιημένης μεθόδου υπολογισμού ή διαφορετικού εσωτερικού υποδείγματος υπό προαίτηση από οποιαδήποτε συνδεδεμένη επιχείρηση του ομίλου για τον υπολογισμό της δικής της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας,
- γ) αδυναμίες της διαχείρισης κινδύνου του ομίλου και των συνδεδεμένων επιχειρήσεων του ομίλου οι οποίες οφείλονται στο περιορισμένο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, ή
- δ) ανεπαρκή κεφαλαιακή απαίτηση φερεγγυότητας ομίλου σε σχέση με το προφίλ κινδύνου του ομίλου.

Κατευθυντήρια γραμμή 67 – Αρμοδιότητες της αρχής εποπτείας του ομίλου και των λοιπών εμπλεκόμενων αρμόδιων εθνικών αρχών που συμμετέχουν στη διαδικασία προαίτησης εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλων

- 1.172. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, η αρχή εποπτείας του ομίλου και οι λοιπές εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να συμφωνήσουν την αποδοτικότερη και αποτελεσματικότερη δυνατή κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφόρων εμπλεκόμενων αρμοδίων εθνικών αρχών.
- 1.173. Η αρχή εποπτείας του ομίλου, κατόπιν διαβούλευσης με τις λοιπές εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές, θα πρέπει να συντάσσει έγγραφο επί της συμφωνηθείσας κατανομής αρμοδιοτήτων και να καταρτίσει σχέδιο εργασίας και κανόνες επικοινωνίας που πρέπει να τηρούνται από αυτές.
- 1.174. Στην περίπτωση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου κατά το άρθρο 231, η αρχή εποπτείας του ομίλου και οι λοιπές ενδιαφερόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να εξετάσουν την πιθανότητα να συμπεριλάβουν στο σχέδιο εργασίας ειδικές διατάξεις που καθορίζουν την κατανομή αρμοδιοτήτων και τους κανόνες επικοινωνίας μεταξύ τους.
- 1.175. Κατά περίπτωση, η αρχή εποπτείας του ομίλου, κατόπιν διαβούλευσης με τις λοιπές εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές, θα πρέπει να επικαιροποιεί το σχέδιο εργασίας.
- 1.176. Η αρχή εποπτείας του ομίλου θα πρέπει να διασφαλίζει ότι το σχέδιο εργασίας συνάδει με το χρονοδιάγραμμα, τα κύρια στάδια και τα παραδοτέα της διαδικασίας προαίτησης.
- 1.177. Η αρχή εποπτείας του ομίλου θα πρέπει να διασφαλίζει ότι το σχέδιο εργασίας τουλάχιστον:
- α) ορίζει πότε και πώς πρέπει να γίνει η διαβούλευση και η συμμετοχή των λοιπών εμπλεκόμενων αρμόδιων εθνικών αρχών στη διαδικασία προαίτησης,
  - β) ορίζει πότε και πώς θα επιτραπεί στις λοιπές εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές που είναι μέλη του κολλεγίου να συμμετάσχουν στη διαδικασία προαίτησης, δεδομένου ότι η συμμετοχή τους πρέπει να περιορίζεται στον προσδιορισμό και στην αποτροπή περιστάσεων υπό τις οποίες η εξαίρεση ορισμένων εργασιών από το πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την ουσιαστική υποτίμηση των κινδύνων του ομίλου, ή τη σύγκρουση του εσωτερικού υποδείγματος με άλλο εσωτερικό υπόδειγμα υπό προαίτηση το οποίο θα χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της κεφαλαιακής απαίτησης φερεγγυότητας οποιασδήποτε από τις ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις του ομίλου, και
  - γ) προσδιορίζει τις προτεραιότητες της αξιολόγησης, λαμβάνοντας υπόψη το πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, τα ιδιαίτερα

χαρακτηριστικά κάθε συνδεδεμένης επιχείρησης του ομίλου, το προφίλ κινδύνου του ομίλου και των συνδεδεμένων επιχειρήσεων, καθώς και τις διαθέσιμες και συναφείς πληροφορίες σχετικά με το εσωτερικό υπόδειγμα.

1.178. Οσάκις μια εμπλεκόμενη αρμόδια εθνική αρχή εντοπίζει ένα σημαντικό παράγοντα ανησυχίας σχετικά με τη διαδικασία προαίτησης, θα πρέπει να τον κοινοποιεί στην αρχή εποπτείας του ομίλου και στις λοιπές εμπλεκόμενες αρχές το συντομότερο δυνατόν.

Κατευθυντήρια γραμμή 68 – Κοινοί επιτόπιοι έλεγχοι κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλων

1.179. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, η αρχή εποπτείας του ομίλου και οι λοιπές εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να προτείνουν και να συζητούν για το χρόνο και τον τρόπο διενέργειας κοινών επιτόπιων ελέγχων για την επαλήθευση οποιωνδήποτε πληροφοριών που αφορούν τη διαδικασία προαίτησης, με σκοπό τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας της διαδικασίας.

1.180. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές που προτείνουν τη διεξαγωγή κοινού επιτόπιου ελέγχου θα πρέπει να ενημερώνουν την αρχή εποπτείας του ομίλου σχετικά με το πεδίο εφαρμογής και το σκοπό αυτού του ελέγχου, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους των κοινών επιτόπιων ελέγχων στο πλαίσιο της διαδικασίας προαίτησης όπως καθορίζονται από τις εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές.

1.181. Ακολούθως, η αρχή εποπτείας του ομίλου θα πρέπει να ειδοποιεί τις υπόλοιπες εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές που συμμετέχουν στη διαδικασία προαίτησης, την ΕΙΟΡΑ, καθώς και, κατά περίπτωση, άλλες αρμόδιες εθνικές αρχές του κολλεγίου, τις αρμόδιες εθνικές αρχές που είναι αρμόδιες για την εποπτεία των σημαντικών υποκαταστημάτων του άρθρου 248 παρ. 3 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, καθώς και τις αρμόδιες εθνικές αρχές που είναι υπεύθυνες για την εποπτεία των λοιπών υποκαταστημάτων.

1.182. Αφού προσδιοριστούν οι αρμόδιες εθνικές αρχές που θα συμμετέχουν στον κοινό επιτόπιο έλεγχο, θα πρέπει να συζητούν και να συμφωνούν το τελικό πεδίο εφαρμογής, το σκοπό, τη δομή και την κατανομή των εργασιών του ελέγχου.

1.183. Εάν η αρμόδια εθνική αρχή που διοργανώνει τον επιτόπιο έλεγχο δεν είναι η αρχή εποπτείας του ομίλου, θα πρέπει να διαβιβάζει τη σχετική τεκμηρίωση στην αρχή εποπτείας του ομίλου.

1.184. Η αρχή εποπτείας του ομίλου θα πρέπει να θέτει τη συναφή τεκμηρίωση στη διάθεση των εμπλεκόμενων αρμόδιων εθνικών αρχών που συμμετέχουν στη διαδικασία προαίτησης, των υπόλοιπων αρμόδιων εθνικών αρχών που συμμετέχουν στον κοινό επιτόπιο έλεγχο και της ΕΙΟΡΑ. Η αρχή εποπτείας του ομίλου θα πρέπει να διαβιβάζει στα υπόλοιπα μέλη και συμμετέχοντες του κολλεγίου κατάλογο της συναφούς ληφθείσας τεκμηρίωσης και να τους παρέχει πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα κατόπιν υποβολής ειδικού αιτήματος.

1.185. Η αρμόδια εθνική αρχή που διοργανώνει τον κοινό επιτόπιο έλεγχο θα πρέπει να συζητά με τις εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές το αποτέλεσμα του επιτόπιου ελέγχου και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν επί τη βάση έκθεσης η οποία θα παρουσιάζει τα ευρήματα του κοινού επιτόπιου ελέγχου.

1.186. Η αρχή εποπτείας του ομίλου θα πρέπει να κοινοποιεί στα υπόλοιπα μέλη του κολλεγίου το αποτέλεσμα του κοινού επιτόπιου ελέγχου και τα μέτρα που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο της συμπεφωνημένης επικοινωνίας μεταξύ των μελών του κολλεγίου.

Κατευθυντήρια γραμμή 69 – Εποπτική δράση εκτός των χώρων της επιχείρησης σχετική με τα εσωτερικά υποδείγματα κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλων

1.187. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης για την εφαρμογή εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, οι εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να ανταλλάσσουν και να συζητούν τα κύρια ευρήματα της εκτός των χώρων της επιχείρησης εποπτικής δράσης τους με την αρχή εποπτείας του ομίλου και τις λοιπές εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές.

1.188. Οι εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να κοινοποιούν την προσέγγιση που ακολουθούν κατά την εξέταση των στοιχείων του εσωτερικού υποδείγματος στην αρχή εποπτείας του ομίλου και στις λοιπές εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές.

1.189. Εάν, ως αποτέλεσμα αυτής της κοινοποίησης, οι εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές εντοπίσουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των προσεγγίσεων που ακολουθούνται, θα πρέπει να συζητούν και να συμφωνούν μια διαδικασία ανάπτυξης συνεπών προσεγγίσεων όποτε κρίνουν ότι η εν λόγω ευθυγράμμιση είναι ενδεδειγμένη.

1.190. Όταν το κρίνουν ενδεδειγμένο, οι εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να εξετάζουν το ενδεχόμενο της ανταλλαγής στοιχείων σχετικά με τα εργαλεία και τις τεχνικές για την εξέταση των στοιχείων του εσωτερικού υποδείγματος με τις λοιπές εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές.

Κατευθυντήρια γραμμή 70 – Συμμετοχή αρμόδιων εθνικών αρχών τρίτων χωρών στη διαδικασία προαίτησης εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλων

1.191. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προαίτησης εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, η αρχή εποπτείας του ομίλου και οι λοιπές εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές θα πρέπει να διαμορφώσουν άποψη σχετικά με το αν και με ποιες αρμόδιες εθνικές αρχές τρίτων χωρών θα πρέπει να διαβουλευθούν.

1.192. Προτού διαβουλευθεί με την αρμόδια εθνική αρχή της τρίτης χώρας, η αρχή εποπτείας του ομίλου, με την υποστήριξη των εμπλεκόμενων αρμόδιων εθνικών αρχών, θα πρέπει να λάβει κατάλληλα μέτρα για να διασφαλίσει ότι οι νομοθετικές διατάξεις περί εμπιστευτικότητας πληροφοριών που ισχύουν στην επικράτεια όπου λειτουργεί η αρμόδια εθνική αρχή της τρίτης χώρας είναι ισοδύναμες με τις απαιτήσεις περί επαγγελματικού απορρήτου που απορρέουν

από την οδηγία Φερεγγυότητα ΙΙ, άλλες οδηγίες της ΕΕ και την ισχύουσα εθνική νομοθεσία που εφαρμόζεται στις εμπλεκόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές.

Κανόνες συμμόρφωσης και ενημέρωσης

- 1.193. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδόθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 16 του κανονισμού της ΕΙΟΡΑ. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού της ΕΙΟΡΑ, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για να συμμορφωθούν προς τις κατευθυντήριες γραμμές και τις συστάσεις.
- 1.194. Οι αρμόδιες αρχές που συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές θα πρέπει να τις ενσωματώσουν δεόντως στο ρυθμιστικό ή εποπτικό τους πλαίσιο.
- 1.195. Οι αρμόδιες αρχές οφείλουν να ενημερώσουν την ΕΙΟΡΑ σχετικά με το αν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εντός 2 μηνών από τη δημοσίευσή τους, αιτιολογώντας τυχόν μη συμμόρφωση.
- 1.196. Μη απάντηση εντός της συγκεκριμένης προθεσμίας θα θεωρηθεί μη συμμόρφωση των αρμόδιων αρχών προς την υποχρέωση ενημέρωσης.

Τελική διάταξη περί επανεξέτασης

- 1.197. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές υπόκεινται σε επανεξέταση από την ΕΙΟΡΑ.